

LBRIS

We know
bucurești
cristian sturza

hypno

editura vinea
bucurești 2025

ultimul tangou/	7
anorexic/	9
soarele răsărind/	11
spații goale/	12
SOS pe un scaun de autobuz/	13
rezistent/	14
<i>office karma/</i>	15
<i>afterglow/</i>	16
vară violentă/	17
fără sfârșit fără înțeles/	18
stații de metrou/	20
aici locuiește moartea acum/	21
mișcare de rotație/	22
<i>metro mantra/</i>	23
<i>abomination of desolation/</i>	24
rătăcit/	26
semne/	27
liniște dimineață semiîntuneric/	28
<i>cleanliness is next to godliness/</i>	29
***/	30
o zi minunată pentru a muri/	31
<i>fictio/</i>	32
existențialism/	33
viața vegetală/	34

- primul sărut/ 35
 periferie/ 36
 jocul s-a terminat/ 37
 nirvana/ 38
 rachete/ 39
 oameni singuri/ 40
 dimineață tristă/ 41
 noiembrie/ 42
 un bloc/ 43
 lumină psihică/ 44
 o intuiție a fericirii/ 45
 margine/ 47
Todesmaschine/ 48
 道/ 49
 dublă viziune/ 50
 samurai/ 51
 orbirea/ 52
 vara fierbinte a orașului București/ 53
 mecanic-absurd/ 54
 aprilie/ 55
 abisul cosmic/ 56
 zero/ 57
 o umbră/ 58
 pământ/ 59
 manuscrise/ 60
 un bulevard american/ 61
sakura sakura/ 62
 de partea celor ce plâng/ 63
 senzația aceasta a existenței/ 64
never happy endings/ 65

Marele Vis/	66
<i>the damage is done!</i>	68
sub stelele radioactive/	69
Laponia obscură/	70
Port Atlantic/	71
titlu și text/	72
aici/	73
cruzime/	74
am văzut de ajuns/	75
tricouri/	76
<i>les voyages extraordinaires/</i>	77
în lumina Sudului/	79
transfer/	80
în așteptare/	82
universul este exact/	83
într-o cutie de chibrituri/	84
marea indiferență finală/	85
atomi și gunoaie/	86
„a cui viață este aceasta?"/	87
tuneluri de metrou/	88
înconjurat de tăcere/	89
1 și 0/	90
ireal/	91
<i>per speculum/</i>	92
o muzică de Bach/	93
epitaf/	94
Fișă biografică/	95

ca o planetă bătrână care
s-a prăbușit în sfârșit înăuntru
învinsă de propria ei gravitație
teribilă melancolică gravitație
intri în camera umedă galbenă ruinată
cu fața umedă galbenă ruinată
printre lilioci și porumbei și fluturi
halucinații vise viziuni
într-o lumină utopică moale
în care anii tăi s-au distilat
în care anii tăi s-au condensat
printr-o chimie subtilă secretă
a alcoolismului și erotismului
printre dulapuri și costume vechi
în care conștiința unui mort
întârzie ca un parfum letargic
acolo unde ai venit să uiți
cu toate sforile deja tăiate
cu toate oasele deja mâncate
ca și cum ai fi devenit nimic

în dormitorul unui copil
care nu a devenit nimic
singur cu toate fantasmemele sale
singur cu jocul fantasmelor sale
în timp ce dezastrul înghite deja
orașe și țări și apoi continente
în timp ce dezastrul a urcat deja
pe scara de lemn spre camera ta
iar tu nu îl vei împiedica
pentru că orice pedeapsă este dreaptă
pentru că lumea trebuie să ardă
cu flăcări intense purificatoare
ca o grămadă de lucruri vechi
peste care s-a turnat benzină

sunt atât de mândru de tine
tu nu poți face niciun compromis
livingul tău e un vagon de tren
cariera ta se pierde sub pământ
ai reușit să abandonezi totul
ai reușit să nu termini nimic
doar cavități de jur împrejur
în blocuri noi și în plămâni tăi
doar găuri negre în scenografie
în școlile cu ziduri de burete
sunt atât de mândru de tine
nicio hrană nu te mulțumește
îți plimbi anorexia existențială
printre figuri rotunde radioase
și lași rugina să se infiltreze
sub automobile de paradă
tu ești acela care va strica tot timpul
mașinile din parcul de distracții
un inginer al disfuncției perfecte
un specialist al erorii exacte

ți-ai aruncat toți banii în closete
ți-ai sufocat toți copiii în fașă
sunt atât de mândru de tine
atunci când stai pe jos în toalete
drogat și ud și totuși conștient
de suferința internațională
am traversat mizeria împreună
și am spălat toate farfuriile lumii
dar pielea ta e putredă deja
dar palmele tale sunt crăpate deja
însă acum ar trebui să termini
în sfârșit în sfârșit în sfârșit
însă acum ar trebui să termini
în sfârșit în sfârșit în sfârșit

acesta este soarele dimineții
acesta este sfârșitul
deasupra blocurilor inocente
deasupra cartierelor încă adormite
deasupra benzinărilor cu mirosul lor toxic
deasupra WC-urilor ecologice din parcuri
deasupra chioșcurilor unde se vând ziare
deasupra legumelor și fructelor din piață
deasupra garoafelor în găleți de plastic
deasupra trotuarelor cu noroi și zăpadă
deasupra peroanelor murdare din gări
deasupra paharelor de unică folosință
deasupra combinatelor care poluează
deasupra mulțimilor deja transpirate
acesta este soarele dimineții
acesta este sfârșitul
splendoarea sa atomică
leucemia

parcări imense iluminate puternic
prin care circulă numai vântul continuu
clădiri de birouri din metal și din sticlă
tăcute și pline de întuneric lichid
autogări și stații friguroase
cu scaune identice din plastic
așteptându-te
mereu așteptând

ne ascundem pe stradă
ne ascundem pe străzi
ne ascundem sufletele noastre
ne salvăm sufletele noastre
două garoafe în celofan
două baloane de oxigen
două insecte cu membre subțiri
din mijlocul lor
al mirosului lor
al acestor *zombies*
al sclavilor cu program
de la nouă la cinci

mă agăț de fumul acestei țigări
ca și cum în sfârșit m-aș agăța
de ceva solid
rezistent

mi-am pierdut mințile definitiv
într-un birou la etajul treizeci
mințile mele care sunt acum
fâșii de hârtie înguste și lungi
tăiate de mașinile automate
împrăștiate de ventilator
și aruncate pe geamul deschis
nu mai știu nimic nu mai știu nimic
cum am ajuns aici și ce am vrut
calculatoarele m-au orbit treptat
calculatoarele mi-au destrămat nervii
calculatoarele m-au îmbătrânit
arzându-mi fiecare celulă
e inutil e prea târziu acum
întotdeauna se întâmplă la fel
blocat în fața geamului deschis
privesc cu ochii mei de plexiglas
fâșii de hârtie înguste și lungi
din toate cărțile pe care nu le-am scris
relicvele unui dezastru ireal
deasupra capetelor celor care trec
pe bulevardul însorit și larg
ca o vitrină luxoasă din mall